

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๓/๒๕๕๓

วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้วินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ว่ามีอำนาจในการตรวจสอบการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ และการกระทำของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ความว่า นายทองก้อน วงศ์สมุทร และคณะ ได้เข้าชื่อกันร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๔ เพื่อขอให้มีมติถอดถอนนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกจากตำแหน่งเพราะมีพฤติการณ์ ส่อว่าจงใจกระทำการใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๑๒ กรณีขอความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินเพื่อให้มีการรวมบัญชีทุนสำรองเงินตราซึ่งขัดต่อกฎหมาย การที่นายชวน ฯ และนายธารินทร์ ฯ อ้างความจำเป็นในการแก้ไขวิกฤติการณ์ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อนำทรัพย์สินของประชาชนที่มีกรรมสิทธิ์ร่วมไปชำระหนี้กองทุนฟื้นฟู ขัดต่อรัฐธรรมนูญหลายมาตราและบริหารราชการแผ่นดินที่ขัดต่อมาตรา ๒๑๒ ด้วย ทั้งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกหลายกรณี อันเป็นความผิด

ประธานวุฒิสภาเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๓

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจไต่สวนและมีความเห็น ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และการกระทำของนายชวน ฯ และนายธารินทร์ ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ปัญหาที่ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า คำร้องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยนั้นเข้ากรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” เกี่ยวกับกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเอง จึงเสนอเรื่องขอให้ ศาลพิจารณาวินิจฉัย แต่ศาลรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยนั้นเป็นปัญหา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ด้วยเช่นกัน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ (๑) ซึ่งบัญญัติว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ใ้สอบสวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอ ต่อวุฒิสภามาตรา ๓๐๕” กล่าวคือ เสนอผลการไต่สวนให้วุฒิสภาทราบว่ามีมูลหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็ได้บัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนไว้ ดังนั้นการดำเนินการไต่สวนเรื่องการพิจารณาวินิจฉัยร่างพระราช บัญญัติต่างๆ รวมทั้งไต่สวนการกระทำของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามคำร้องนั้น เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว ซึ่งยังไม่ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าได้ดำเนินการไต่สวนตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายต่างๆ ที่ให้อำนาจแล้วมีปัญหาเกิดขึ้น ก็จะเข้า กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เมื่อยังไม่ปัญหาเกิดขึ้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังได้พิจารณาแล้ว จึงให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ